

K O P G E K

Sam brengt kleine Bo naar huis

EEN PERSOONLIJK VOORLEESVERHAAL

Voorbeeditie met Sam

Sam bouwt een dinowereld op het kleed. Een kussen is een berg. Een sjaal is een rivier. Onder de tafel ligt een heel geheim dal.

Mama kruipt erbij. 'Is er nog plaats voor een ontdekkingsreiziger?' Sam schuift een kussen opzij. Op dat moment ritselt de sjaal. Helemaal vanzelf.

De tafelpoten worden dikke boomstammen. Het kleed voelt ineens als zacht mos. Voor hen wiegen varens zo hoog als de kast. ‘Wauw,’ fluistert Sam.

Achter een blad klinkt gesnuf. Daar zit een kleine dinosaurus met drie groene vlekken op zijn rug. Zijn neus is nat van de tranen.

‘Ik heet Bo,’ snikt hij. ‘Ik volgde een blauwe vlinder. Nu weet ik niet meer waar mijn familie is.’ Sam gaat op het mos zitten.

‘We helpen je zoeken,’ zegt mama. ‘Wat herinner je je?’ Bo denkt diep na. Zijn staartpunt beweegt. ‘Een steen die op een ei lijkt.’

‘En water dat zingt,’ zegt Bo. ‘En mijn mama. Die roept altijd: boem-boeoe.’ Hij probeert het na te doen. Er komt een klein piepje uit.

Op de zachte grond staan voetafdrukken. Grote ronde kuilen. Daarnaast loopt een spoor van kleine pootjes. Bo past er precies in. ‘Die zijn van mij!’

Ze volgen de kleine afdrukken terug. Sam loopt tussen Bo en mama in. Boven hun hoofden schuift een lange nek langzaam tussen de boomkruinen door.

Een grote planteneter kauwt op blaadjes. ‘Heb je een familie gezien?’ Vraagt Sam. De dinosaurus knikt naar links. ‘Voorbij de rode bloemen.’

Bij de rode bloemen wordt de grond harder. De voetsporen verdwijnen. Bo laat zijn kop hangen. ‘Nu zijn we het spoor kwijt.’

Sam kijkt om zich heen. Aan een lage tak hangt een blauw veertje. Daarachter fladdert de blauwe vlinder. Bo doet een stap naar voren.

‘Wacht,’ zegt Sam. ‘We blijven bij elkaar.’ Bo knikt. De vlinder vliegt verder zonder hen. Deze keer hoeft Bo er niet achteraan.

Mama wijst naar een heuvel. ‘Vanaf daar kunnen we rondkijken.’ Ze volgen het brede pad omhoog. Bo duwt onderweg een kiezeltje voor zich uit.

Boven zien ze drie stenen. Eentje is plat. Eentje heeft een punt. En eentje is rond en wit. Net een reusachtig ei!

‘Die bedoelde ik!’ Roept Bo. Zijn staart zwiept zo blij dat het kiezeltje van de heuvel rolt. Tok, tok, tok. Weg is het.

Naast de eivormige steen rusten ze uit. Mama heeft water mee. Bo knabbelt aan zachte varenblaadjes. Sam houdt het bij een meegebracht broodje.

Nu luisteren ze. De wind ruist. Een insect zoemt. En ergens klinkt een helder geruis. 'Het zingende water,' fluistert Sam. Bo spitst zijn oren.

Achter de heuvel stroomt een beek over gladde stenen. Verderop valt het water een klein stukje naar beneden. Het zingt zonder woorden.

Aan de overkant staan verse dinovoetsporen. Bo wil meteen naar het water lopen. Mama houdt een hand omhoog. 'Eerst zoeken we een veilige oversteek.'

Ze lopen langs de oever. Daar ligt een brede natuurlijke brug van steen. Het pad erover is vlak. Eén voor één gaan ze rustig naar de overkant.

Bo blijft midden op de brug even staan. 'Mijn poten bibberen.' Sam wacht. 'We zijn vlak bij je.' Bo haalt diep adem en zet de volgende stap.

Aan de overkant schudt Bo zich uit. Eerst zijn kop. Dan zijn buik. Dan zijn korte staart. Sam doet hem na. Daar moeten ze allebei om lachen.

De sporen lopen een dal in. Het is er stil. Te stil, vindt Bo. 'Wat als iedereen al verder is?' Zijn stem wordt heel klein.

‘Laat eens horen dat je er bent,’ zegt mama. Bo haalt adem. ‘Boem-boe!’ Sam roept mee. Samen klinkt het al een stuk groter.

Even gebeurt er niets. Dan trilt er een blad. Er klinkt een diepe roep achter de heuvel:
‘BOEM-BOEOE!’ Bo schiet overeind. ‘Mama!’

Een grote dinosaurus verschijnt tussen de varens. Ze buigt haar kop naar Bo. Hij drukt zijn neus tegen de hare en blijft daar even staan.

Achter haar komen twee jonge dino's aan. Ze snuffelen aan Sam. Eén niest. Pfff! Het haar van Sam waait recht omhoog.

‘Dank jullie wel,’ zegt Bo’s mama. Ze wijst naar een beschutte plek vol zachte bladeren. Dit is hun rustplaats. Precies waar Bo zo graag wilde zijn.

Bo geeft Sam een glad steentje met een groene streep. ‘Voor als je aan mij denkt.’ Daarna kruipt hij dicht tegen zijn familie aan.

Op de terugweg worden de varens kleiner. De boomstammen veranderen in tafelpoten. Sam zit weer op het kleed, naast mama. De sjaal ligt heel stil.

In de hand van Sam ligt het gestreepte steentje. Onder de tafel klinkt heel zacht: boem-boe. Sam glimlacht. ‘Welterusten, Bo. Fijn dat je thuis bent.’

K O P G E K

Jij in je eigen verhaal

Een leesproef met 32 binnenpagina's en een voor- en achterkant.

Sam en de andere personen zijn voorbeelden. Namen en gezichten worden in de persoonlijke editie aangepast.

De beelden komen uit de illustratieoverzichten. Voor drukwerk zijn afzonderlijke illustraties op hogere resolutie en een productiecontrole nodig.